

ÜZENET

A VENEZUELAI MAGYAR EVANGÉLIUMI
KERESZTYÉNEKHEZ

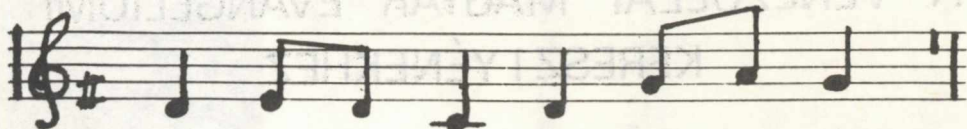
XXX. EVFOLYAM 5-SZ. 1981. JUNIUS

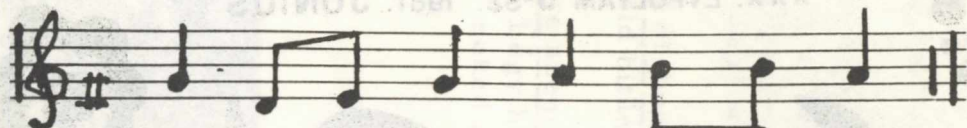

PÜNKÖSDI ÉNEK

Wittenberg, 1524

Jö - vel, te - rem - tő Szent-lé - lek,

És hi - ve - id - del légy vé - lek,

Szent a - ján - dé - kid - dal szí - vek

U - jul-jon és tel - je - sed - jék.

Adj nekünk teljes örömet,
Idvesség-hozó kegyelmet;
Köztünk minden gyűlölséget
Ronts el, és adj egyességet.

• - • - •

Hrabanus Maurus himnuszából,
VIII. század.

/"Veni Creator Spiritus"/

IMÁDSÁG

Irgalmas Űristen! Aki vesztemet, tudom, nem akard, ajándékozz meg engem azzal, ami nekem ilyen szűkséges, és ami nélkül el kell vesznem. Lelkedet kérem, Szentlekedért esedezem: küldd le őt a menyből és szálltsd le szivembe, hadd szentelje meg lelkemet, testemet. Hadd tegyen bizonyágot lelkemnek afeől, hogy én a te fiad, örökösöd és Jézus Krisztus örökös társa vagyok.

Óh Szentlélek Isten, akit az Atya Jézus nevében bocsát, jöjj el Jézus nevében hozzám, lakozz bennem és maradj nálam! Átadom magamat neked: tedd szivemet lakó templomoddá, tagjaimat az Istennek élő, szent, kedves áldozattá. Drága kegyelmedet öntsd ki lelkembe mind nagyobb mértékben, és tégy engem mindinkább alkalmassá annak a menynei örökségnek az elnyerésére, melyet Jézus szerzett nekem szenvedése és halála árán.

Óh Atya Űristen, küldj nekem Szentlelket! Óh Fiú Űristen, érdemelj nekem Szentlelket! Óh Szentlélek Űristen, az Atya küldésére, a Fiú érdeméért jöjj hozzám, és légy nálam mind addig, míg a Szentháromság Űristennel való boldog egységre eljuthatok az egekben. Ámen.

(Szikszai György: Keresztyéni imádságok.)

Pünkösdi ígéret

"Ha szerettek engem, tartsátok meg az én parancsolataimat, én pedig kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké: az igazság Lelkét, akit a világ nem kaphat meg, mert nem látja őt, nem is ismeri; ti azonban ismeritek őt, mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz. Nem hagylak titeket árvákkul, eljövök hozzátok. Még egy kis idő, és a világ többé nem lát engem, de ti megláttok, mert én élek, és ti is élni fogtok."

/János evang. 14, 15-18/

Hàzi magános vagy családi

istentisztelet

Az Atyának, a Fiunak, a Szentléleknek nevében Amen.

Ének: Szívemet Hozzád emelem... vagy: Kegyes Jézus itt vagyunk...

Fohász: Istenünk, édes Atyánk! Tőled száll alá minden jó adomány és tökéletes ajándék. Add meg a te testi ajándékaid mellett a te igéd világgosságát, és adj bölcs szívet, hogy helyesen gondolkodjunk, és cselekedjünk, és így mindenkor tetszésed szerint éljünk szent Fiad, az Ur Jézus által Amen.

Ige: "Ime eljö az óra, és inmár eljött, hogy szétoszoljatok kiki az övéihez, és engem egyedül hagyjatok; de nem vagyok egyedül, mert az Atya velem van."

Magyarázat:

Jézus Krisztus mindenestől másokért élő ember volt, és életét adta váltságul az emberiségért, mégis meg kellett tapasztalnia, mit jelent a magányosság és elhagyatottság. Tanítványai sokszor nem értették meg tanítását. Láta, hogy értetlenek, amikor vállalta a jeruzsálemi utat, s kereszthalált. A kereszt kínjai közt pedig úgy érezte, hogy így kell felkiáltania: En Istenem, miért hagytál el engemet? A magány hozzátartozott Jézus életéhez.

A magány hozzátartozik a mi életünkhöz is. Vannak órák és helyzetek, amikor magunkra maradunk, senki más helyettünk nem dönthet, és egyedül érezzük magunkat- még a legmeghittebb családkörben is. Az elhagyatottság érzése elcsüggeszthet.

A magány egyik nem könnyen elviselhető formája, amikor a hitünk gyakorlásában maradunk magunkra. Távol vagyunk a templomtól, a gyülekezettől, a másik hívő embertől.

Ennek a magánynak az a kísértése, hogy megerőtlenedik a hitünk, és mint a magános parázs, hűlni kezd a vallásos

életünk. Aztán magunk, se tudjuk, miért több az életünkben a nyugtalanság, miért romlik meg hamarabb a jó viszonyunk a másik emberrel.

Nos, itt szól a Jézus nagy biztatása: Nem vagyok egyedül mert az Atya velem van. Amig hiszünk, amig élő kapcsolataunk van Istennel, addig nem vagyunk egyedül. Sőt Isten néha a magányban még közelebb van hozzánk, és világosabban megmutatja akaratát, szeretetét, mintha nyüzsgő emberforratokban élénk.

Tudomásul kell vennünk, hogy az emberi kapcsolataink ideig-óráig valók. Életünk útján előbb-utóbb magunkra maradunk. Sorsunk úgy hozza magával, hogy hitünkben is magányosságra vagyunk ítélve.

De ez az ítélet kegyelmes ítélet, mert még jobban odafordít Istennel. S nem is úgy van, hogy nekünk kell keresni Istent, hanem úgy hogy nekünk csak meg kell látni, Isten mellettünk van és velünk van. Néha megrettenünk, mint Jákób: Az Ur van ezen a helyen, és én nem tudtam. De legtöbbször úgy van, hogy meglepetve és boldogan fedezzük fel, közel van hozzánk Isten. Velünk van, és sokkal valóságosabban van velünk, mint gondoljuk.

A Szentháromság vasárnap utáni idők arra tanítanak, hogy Isten különösen két módon van velünk: a Szentígéjében és az Ő Lelkével. Azért ha ritkán lehetünk gyülekezeti közösségben, akkor még fontosabb, hogy el ne maradjon a napi igeolvasás, Isten valóságosan kijelenti a maga akaratát az ígéjében és a Biblia az Isten valóságos beszédévé válik.

Hogyan történik ez? Ugy hogy Isten lelkével élővé teszi az Ő beszédét. A lélek által személyessé válik az ige üzenete, s itt és most hallom meg, hogy mi az Isten akarat, parancsa és bátorítása az én számomra. A Szentlélek ajándékát hétköznapi is elnyerhetem, s az Ige és a Lélek olyan valóságos lehet, mint a mindennapi kenyér, a kezemben.

Ha Isten így velünk van, az a kérdés, hogy mi is épp ily valóságosan vele vagyunk-e. Mert egészen más, hogy az életünket tudatosan Isten jelenlétében éljük-e, vagy nemis gondolunk rá, hogy Isten velünk van.

Az Istennel való élet többlete az, hogy mindig közösségi élet marad. Aki együtt él Istennel, az együtt él a többi hívő emberrel. S a keresztyén élet nem magányos, nem elárvult, hanem közösségi élet. A Jézus ígérete ma is érvényes és valóságos: Én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Amen.

Közös imádság: Miatyánk

Ének: Fel barátim drága Jézus zászlaja alatt... vagy: Maradj meg kegyelmeddel...

Áldás: A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme maradjon Mindnyájunkkal. Amen.

= = = = =

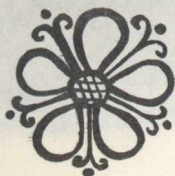
A közölt istentiszteleti anyaggal különösen szeretnénk segíteni a vidéken, szórványban/interior/ élő hiveinknek, hogy vasárnaponként egyedül, vagy családtagjaikkal, ismerős hittestvéreikkel tarthassanak házi összejövetelt, és a Magyarázat egy-egy részét hitben megbeszéljék. Örülnénk, ha közölnék, hogy vették-e hasznát, és miről várnának Magyarázatot a jövőben.

URVACSORAI MEGAJÁNLÁSOK

Felujítottuk azt a hagyományos szép szokást, hogy az úrvacsorai szent jegyeket, a kenyeret és a bort a hivek ajánlják meg az Ur asztalára. Eddig, május végéig megajánlást adtak: dr. Kezes P. Béla gondnok, Puky András, Tarlós Lászlóné, dr. Matutené Nyerges Éva és Fedor Rezsöné.

Hálával nyugtázzuk itt, hogy Gyömbér Józsefné saját himzésű úrvacsorai fehér kehelytakarót adományozott, amit Pünkösdkor vettünk használatba.

BÓDÁS JÁNOS:

ELVESZITHETETLEN ÖRÖM

Az nem igaz, hogy az élet kegyetlen.
Sok öröm van benne, elveszithetetlen.

Van öröme, mely mindörökre tart,
nem árt neki se szó, se tűz, se kard.

se fagy, se szélvész, átok, vagy nyomor,
miktől az élet oly sokszor komor;

van öröm, ami soha nem apad
s ez az öröm: add másoknak magad!

Mig élsz, magadat mindig adhatod.
Adj jó szót, vigaszt s ha van, falatot

derüt, tudást, vagy békülő kezét.
Mindez tiéd. Vesd másba s nézheted,

hogy nő vetésed, hozva dús kalászt
s meggazdagítva lelked asztalát.

s csoda történik: minél többet adsz,
te magad annál gazdagabb maradsz!

— . — . — . — . —

Bódás János költői tehetséggel megáldott volt székesfehérvári gyülekezeti lelkész/már nyugdíjas/, a hitnek és szivnek tiszta hangú énekese. Több kötete jelent meg, külön kötetben istenes versei.

GYERMEKÉNEK (KÁNON)

The musical score is written on four staves in G major (one sharp) and 4/4 time. The melody is simple and suitable for children. The lyrics are printed below the notes.

i
A mi temp-lo - mun - kon fény ra-gyog,
2
Ö - rü - lők, hogy én is itt va-gyok.
Szi-vünk-ből az é - nek vi - gan zeng-ve szál,
Ná - zá - re - ti Jé - zus er - re jár.

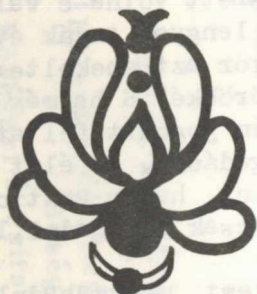
2. Názáreti Jézus erre jár,
Aki övé, arra rátalál.
Ur Jézus, fogadj el, mint hű gyermeked,
Hadd járhassak én is Te veled.

Ezt az éneket gyermekeink énekelték május 31-én,
vasárnap a templomban az istentiszteleti perse-
lyezés alatt.

/A gyülekezeti tagok közül többen kérték, hogy közöljük az Anyák napján elhangzott igehirdetést. A kérésnek, az igehirdetés rövidített szövegét közreadva, eleget teszünk./

Az. anya és a sors kihívása

2Móz 2,1-3

Egy Lévi házából való férfi elment, és feleségül vette Lévi egyik leányutódját. **Ez az asszony teherbe esett, és fiut szült. Amikor látta, hogy szép az, három hónapig rejtegette. De nem tudta tovább rejtegetni, azért fogott egy gyékénykosarat, bekente szurokkal és gyantával, majd beletette a gyermeket, és kitette a Nilus partján a sás közé.**

Ma újra anyák napját ünnepli a világ. Ha él bennünk hála, akkor ma még több aranyat tennénk a napsugárra, még tündöklőbb kéket az égre, még több szépséget a virágra. Csak vigyázzunk, hogy ne maradjunk meg az ünnepi érzéseknél, s ne is utaljuk át mindentől az ovódások világába, ha még oly szép is a gyermeki báj és tisztaság, amely ilyenkor megnyilvánul. Az igének van mondani-valója a felnőttek számára is anyák napján, s ezt röviden ebben foglalhatjuk össze: Az anya és a sors kihívása.

1. Mindenekelőtt azt halljuk, hogy a fiatal asszony anya lett, fiat szült. Szép erős fiut. Már volt gyermeke, de újból elfogadta az anyaságot.

Hány fiatalasszony és feleség mondja ma, hogy nem akar gyermeket, mert rámeleg a szabadsága, szépsége, kényelme és fiatalasága. Aki így beszél, annak fogalma sincs arról, hogy milyen a fiatal anyának a szépsége a világszépének kikiáltott szépségkirálynők mutogatott szépségéhez képest. Ha egy ilyen asszony nem szül, talán nem is olyan nagy baj. Mert éppen olyan felháborító önzésre nevelné csemetéjét, amilyenben ő maga él férjével együtt. Önző, törtető, szivtelen emberből éppen elég van a világon. De mégis sajnáljuk az ilyen fiatal asszonyt, akit a hiúsága és önzése megfosztja az élete legszebb vállalkozásától, az anyaságtól. Aki tudna szülni és nem szül, az saját magát ítélte önző, beszűkült, érzésekben nyomorék életre. Mindenképpen igaz azonban az, hogy a nemzethalál ott kezdődik, amikor fiatal nők így kezdenek gondolkodni. Isten az anyák által élteti, ujitja meg, vagy ítéli halálra a nemzetet.

Jokebed vállalta a gyermeket és szült. Akkor szült, amikor a népe fogságban, rabszolgasorsban volt. Ő is megtehetette volna, hogy megtagadja legnemesebb női ösztönét, és azt mondja: Nem szülek újabb rabszolgát az elnyomó egyiptomiaknak.

Jaj, meg ne kisértse az édesanyákat az ilyen gondolkozás. Mert mikor és hol volt könnyű az emberi sors ezen a földön? S mégis mikor nem volt dicsőséges az emberi sors a földön? Ha valahol valaki így gondolkozna, mi lenne az emberi életből? Mi lett volna Izráel népével? Kihal és elvész a rabszolgaság nyomása alatt, mint annyi gyöngé nép, míg az erős megmarad. Lett volna-e valaha szabad Lengyelország, ha így gondolkoznak a lengyel anyák évszázadokon át? Nem a költőnek volt-e igaza, amikor azt énekelte: Halat a Visztula, gyermeket a lengyel anya ad örökké? S ha még egészen közeli példát vennénk is, a nehéz sors nem jogosít fel arra, hogy megtagadjuk az új élet ajándékának elfogadását. Az élet teremtési ajándék, amivel nem lehet manipulálni, hanem amit okosan, hittel, felalósen és engedelmesen lehet csak elfogadni, Isten kezéből.

Ha Jokebed nem szülte volna meg éppen Mózeset, megszabadult volna-e a rabszolga nép? Lett volna későbbi szabadítója Izráelnek? Isten nem egyszer éppen azáltal adja a legtöbbet, a történelem új útját, ha valahol névtelenül, hittel elfogadja a gyermeket egy édesanya.

Jokebed szülhetett, és szült. Elfogadta Isten ajándékát, és a jövőt rábizta Isten kezére. Hitt, engedelmeskedett, és általa az élet anyja lett.

2. Az igazi és legnagyobb kérdés azonban nem a szülés és a születés. Mert igaz, hogy a születés a leghétköznapiabb, s mégis az egyik legszentebb dolog a világon. De legalább ilyen nagy és hősi dolog a gyermek megtartása a sors kihívásával és fenyegetésével szemben. Az anyaság igazi ereje akkor mutatkozik meg, amikor az anya a gyermeke megtartásáért szembe száll, ha kell az egész világgal. Az igazi anya nem gyámoltalan. Nem siró és gyöngé teremtes. Az igazi anya gyöngé nőből is hőssé lehet, még ha nem is írják fel nevét a hősök dicsőség táblájára.

Mit tett Mózes anyja? Tudomásul vette, hogy gyermeke életét veszély fenyegeti, de nem nyugodott bele. Nem törődött bele abba, hogy ez a "sors kifürkészhetetlen akarata", s elveszti gyermekét. A maga módján szembe szállt az üldöző hatalommal. Nem ragadhatta ki a gyilkos lándzsát a katonák kezéből, de rejtegetni tudta a gyermekét hónapokig. Ki tudta védeni a halálos fenyegetést. S ha ez éppen súlyos betegség lett volna, azzal is szembe száll.

Amikor pedig a maga ereje és ügyessége nem volt többé elég, akkor vállalta a hit "kockázatát" és döntött. Kész volt arra, hogy lemondjon a gyermekéről, de egészen rábizta az Istenre. Mert ha nem hitből teszi, tudja, hogy természeti erők, ember, vadállat mind a gyermeke életére törne az elhagyatottságában. Az anya, ha meg akarja tartani gyermekét, előbb-utóbb találkozik Istennel, és

döntenie kell: vagy Istennel, hittel és bizalommal, vagy isten nélkül aggodalommal és csalódásokkal. Jokebed rábizta a gyermekét Istenre: bizott abban, hogy ha Isten gyermeket ad, nem azért adja, hogy az meghaljon, hanem hogy éljen. Ez a bizalom tette erőssé és találékonnyá, s erre ma éppoly szükség van, mint háromezeröttszáz évvel ezelőtt. Mert: könnyebb ma gyermeket felnevelni, megtartani embernek, magyarnak, mint régen? Ma kevesebb a kísértés, a testi és lelki veszély mint régen?

A világ egyformán nehéz hely és környezet a gyermek megtartására és felnevelésére egykor és ma. Egyformán tele van kísértéssel és veszéllyel akár Egyiptomban régen, akár Kiskunhalason vagy Caracasban ma. A szülőnek készen kell lenni a harcra mint akatonának, aki nem tudja, honnan éri támadás.

A lényeges különbség azonban az, hogy a hitben élő anyának jóval több esélye van a győzelemre, arra, hogy gyermeke megmarad a küzdelemben. Miért? Azért mert Isten a szülő pártján van. Az anyák pártján van. Ha ezt nem érezték volna mindmáig az anyák, talán régen abba hagyták volna a reménytelen küzdelmet. De az anya nincs egyedül. Segítséget kap Istentől. S főleg akkor, ha maga is tudatában van ennek - és kéri Istentől.

Az anya utja a sors kihívásával szemben nemcsak a vereségek utja, hanem a győzelmek utja is. Sokszor csöndes, rejtett ez a harc, de nem reménytelen. Csak a harcolni kész anyáknak van esélyük arra, hogy megtarthatják gyermeküket. Boldogok a gyermekükért küzdeni is kész édesanyák!

3. Az igének azonban van még egy meglepő tanítása, s ez az, hogy Mózeset annyira szerette az anyja, hogy megmentéséért és jövődő boldogságáért le is tudott mondani róla. Csak úgy tarthatta meg a gyermeke életét, hogy odaadta az ellenség, a királyleány kezébe. Nem lehetett könnyű dolog, de látta, hogy ez az élet utja. Az anyát ne csak anyai érzelmei vezessék, hanem a gyermeke élete és jövője okos, bölcs átgondolása is. S baj, ha az anya nem tud "lemondani". Hányszor azt érzi az anya, ha a fia megnősül, hogy egy idegen fiatal nő elvette tőle a fiát, a tulajdonát, büszkeségét, s féltékeny lesz a menyére. Vagy úgy látja, hogy egy idegen elrabolta tőle a leányt, s ezt nem tudja megbocsátani.

Az édesanyának kell tudni lemondani. El kell fogadni, mi az élet rendje. Szívtelen és kegyetlen önzés, ha az anya azt kívánja, hogy a fia ne nősüljön meg. Vagy ha félelemre neveli a leányt a férfi iránt, mert meg akarja tartani magának. Mert úgy tartja meg magának a gyermekét, ha tud lemondani róla, hogy élje a maga külön életét. Ha jól nevelte, úgy sem fogja elveszíteni egészen soha. A gyümölcsfa nem jajong azért, mert leszedték róla a gyümölcsöt, és "egyedül" maradt.

Az édesanya nem panaszkodik, ha a gyermeke boldogságáért le kell mondani róla, mert tudja, hogy az övé volt, és az

marad. Máriának le kellett mondani Jézusról. De soha senki el nem vehette tőle azt az érzést, hogy ő szült Megváltót a világnak. Ha egy anya látja, hogy embert adott az emberiségnek, magyart a magyarságnak, jó élettársat valakinek, nem érzi magát soha kifosztottnak.

A legnagyobb vigasztalást a hívő anya kaphatja. Mert tudja, hogy Isten is odaadta egyszülött Fiát a viláგért, s így ő érte is. Szolgaformában küldte el az emberi életet, a bűn kihívásába. De bűnbocsánatot, új életet, örök reménységet adott benné a hívő emberiségnek.

Ha valami jóért és nemesért tudunk lemondani is, abból áldás fakad. Ha készek vagyunk megtagadni magunkat, Isten adja az erejét, a kegyelmét.

Ezért áldott az anyai szeretet. Áldott és győzelmes a harcolni is kész anyai bátorság. Áldott a bölcs és hitből fakadó lemondás. Mert az anya Istennel mindig győz a sors kihívásával szemben. Ámen.

MOSOLY A GYÜLEKEZETBEN

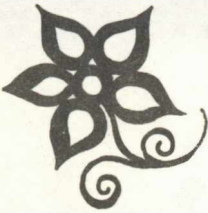

Mennyit értünk meg a prédikációból?

A Lutheránus Világszövetség Dél-amerikai titkára részt-vett a magyar Gyülekezet új lelkipásztorának magyarnyelvű istentiszteletén. Amikor a lelkipásztor a végén sajnálkozott, hogy nem érthetett semmit a prédikációból, derűsen válaszolt:

- Mindent megértettem belőle, ami lényeges volt.
- Hogy hogy?
- Mert értettem belőle azt, hogy evangélium. Azután azt, hogy Jézus Krisztus. És megértettem belőle azt, hogy Ámen.

Bizony, mennyire így van. Mert a lényeges, hogy megértjük: az igehirdetésben Isten örömuzenete szól hozzánk Jézus Krisztus által. És lényeges, hogy magunk is rámondjuk hittell: Ámen.

"Az Ur pedig mondá a Sátánnak:
Ime, mindazt, amije van, kezedbe
adom; csak ^ő magára ne nyujtsd
ki kezedet. És kimené a Sátán az
Ur elől."

Jób könyve 1, 12.

Rettegtem, féltem tőle,
- kicsiny voltam és gyenge -
két szarva, lógó nyelve.
fekete, szőrös teste,
lólába s farka volt...
Mondták: ilyen az ördög,
s pokolba visz, ha rosz vagyok.

Az évek teltek,
s találkoztam a nagy Ésszel.
Talán ez volt a legbódítóbb.
Vágott az agy, mint acélpenge,
végtelen uj elveket állított;
Viaskodtam vele keményen,
bár tudtam, hogy érvekben
gyöngébb vagyok.

Birkóztunk erősen,
az élet is megingott.
Ezüst tálcán elém
uj agyakat hozott.
De'zengő érc
és pengő cimbalom" volt mind:
hiányzott belőle az érzés, a sziv.
Felfigyeltem: győzelmes szem
nézett rám hidegen,
és okos homlokán
két szarv ágaskodott.

Halállal kecsegtetett:
Mily jó elaludni,

a harcot feladva
terhet ledobni-
piros nyelve lógott,
szája lihegett,
feszült agyamba
félelmet csepegtetett.

A hiuság vásárán
nem sokra ment velem:
veséjéig láttam,
más fogta a kezem.

Most titkon jár nyomomba,
konkolyt hint vetésembe,
drága virágaim
tövéstől szagatja-

Elém állt a jéghegy,
nem birtam megmászni.
jött a tüzhányó,
kénköves torkával;
nem mertem rá-nézni.

Ismeretlen szelek
szaggatják koronám,
küzdök a kisértővel
ködös éjszakán.

Már többször visszajött,
hogy ingoványba vigyen,
de elgördült a nagy kő
Husvétnak hajnalán.
S elült a vad vihar,
az elemek pihennek.
Lejöttem a hegyről, hogy
szelid ember legyek.

Ma alázatos lélekkel
hajtom le fejemet:
Köszönöm Tenéked,

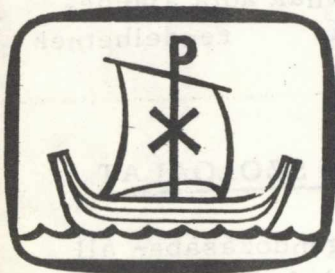
hogy adtál szemet, fület;
szemet, amelyik lát,
fület amelyik hall.

Ha ismét megkísért,
ne engedj elbuknom
ezután se Uram!

Tarné, Lévyay Pálma

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

LELKÉSZBEIKTATÁS

A caracasi protestáns egyház sajátos jellegéből következően, hogy a magyar gyülekezet ujonnan meghívott lelkipásztora már március 22-én megtartotta beköszönő igehirdetését, és megkezdte szolgálatát, a közös egyház, az "Iglesia Evangelica Luterana "La Resurrección" részéről történő beiktatás azonban csak április 26-án történt meg. Az ünnepi istentiszteleten részt vett mind a négy másik "nyelvi" gyülekezet, a német, skandináv, spanyol egyház lelkésze, illetve a lett egyház küldöttsége, továbbá a testvér róm. kath. egyház tanácsának és Nőegyletnek képviselője, a Magyar ház elnöksége s a cserkészcsapatok tagjai.

A beiktatási szertartást H.Kropatschek német lelkész, a közös egyház Tanácsának elnöke végezte. Minden lelkész az anyanyelvén olvasott fel evangéliumot, illetve epistolát, s a beiktatás során áldást mondott az új lelkészre.

Az ünnepi alkalmon számosan részt vettek a magyar kolónia más vallású tagjai is.

Domján János lelkipásztor az Efezus 2, 19-22 versei alapján arról beszélt az igehirdetésében - amelyet a résztvevők számára spanyol nyelvre is lefordítottak - hogy mint Istennnek hívó népe nem vagyunk jövevények és idegenek hanem kiválasztatásunk alapján teljes jogu polgárok vagyunk az Isten országában, arra hivatva el, hogy szolgáljunk embertársaink javára, Isten dicsőségére.

Az istentisztelet után a Nőegylet vendégül látta a lelkészeket és feleségüket, a presbitérium világi elnökeit feleségükkel együtt.

Az új lelkipásztort az ünnepi gyülekezetet dr. Kezes P. Béla gondnok köszöntötte, és bejelentette, hogy a presbitérium pergamen papíron diszes kiállításban elkészítette a meghívási szerződést, amelyet a hivek is aláírtak, s azután adták át a meghívott és beiktatott lelkésznek.

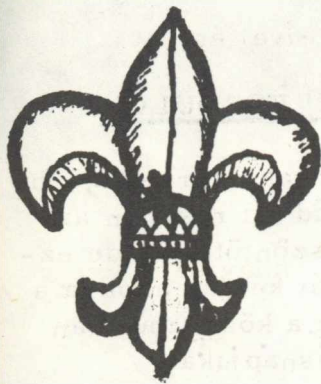
A beiktatási ünnepségről Szilágyi István szép színes fényképsorozatot készített, amelynek egy példányát a presbitérium diszes albumban a lelkész házaspárnak adta ajándékkul, de az érdeklődő és résztvevett hivek is rendelhetnek belőle a lelkészi hivatalban.

"INTERIOR" LELKÉSZI SZOLGÁLAT

A caracasi anyagyülekezet gondozásában áll a valenciai, lelkész nélküli gyülekezet, ahol havonta egyszer istentisztelet és urvacsora osztás van, s ahova a lelkész és feleségét a presbitérium valamelyik tagja, vagy fiatal egyháztag szokta autóval kivinni. A kis gyülekezet nagy hűséggel tartja számon az alkalmat, vesz részt az istentiszteleten, s buzgón adakozik. A havi "kiszállás" jó alkalom arra is, hogy a lelkész meglátogassa a családokat és betegeket. A valenciai gyülekezeti munka gondját nagy hűséggel hordozza Tar Gusztáv presbiter és sok lelki segítséget nyújtó felesége, Lévay Pálma.

Reméljük, hogy a lelkigondozói munkát ösztöl a többi szorványba is újra kezdheti az anyaegyház, és meglátogathatjuk hűséges többi vidéki hiveinket is.

CSERKÉSZTÁBORI ISTENTISZTELETEK

A csapatparancsnokok felkérésére a gyülekezet lelkipásztora meglátogatta a nagyheti cserkésztáborokat, és Gróza József róm. kath. lelkésszel együtt szől-gálva ökumenikus istentiszteletet tartott Nagyszerdán a Mindszenty cserkészcsapatok, Nagycsütörtökön a Szent István és

Szent Erzsébet csapatok tagjainak. Részt vettek cserkészek a husvétii gyülekezeti ünnepi istentiszteleten is.

Itt említjük meg örömmel, hogy április 5-én a valenciai II. Folklor fesztiválon mintegy kétezzer főnyi lelkes közönség jelenlétében a magyar Gyöngyösbokréta táncgyűttes 14 nemzet tánc-csoportjai előtt az első díjat nyerte meg. A siker értékét emeli az, hogy ezek a fiatalok, cserkész fiúk és leányok már Venezuelában születtek, s ahhoz, hogy művészi színvonalon mutathassanak be magyar táncot, szorgalom, kitartás és jó magyar érzés kell. Ugy látszik, a fiatalok odahaza is szeretnek és tudnak szép magyar táncokat is táncolni.

KERESZTELEÉS

Május 10-én örömnépe volt a Vladár-Garcia családnak és a kiterjedt rokonságnak: az istentiszteleten a gyülekezet lelkipásztora a szülők, keresztszülők, nagyszülők és dédszülők jelenlétében megkeresztelte Vladár Gábor és Gárcia Ninoska fiát: Dániel Istvánt, aki 1981. január 1-én született. A keresztszülők: Puky András, s Kraft Péterné; Vladár Patricia és Eric Jimenez s Hanomancinné, Gárcia Erzsébet.

Hitünk tanítása szerint a megkeresztelt kiseded uj, drága tagja a nagy családnak, a látható egyháznak, s Ister kiválasztó akarata szerint öröktől fogva tagja az Isten kegyelmi

szövetségének. Áldja meg az Ur szereteteivel együtt.

SZÜLETÉSNAPI ÉVFORDULÓK

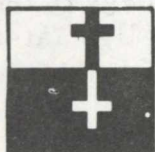
A gyülekezet nem csak szervezet, ha nem egy nagy család is: részben az Istentiszteleten köszöntöttük, de ez-uton is Isten áldását kérjük azokra a testvéreinkre, akik a közel multban töltötték be születésnapjukat.

Április 30-án töltötte be és ünnepelte nagy családja körében 80. életévét Fényes Iván.

Május 23-án lett 66 éves dr. Nyerges Pál egyháztagunk, és május 24-én töltötte be 84. életévét Vladár Ervin.

A gyülekezet nevében mindhármukat köszöntötte áldáskivánással a gyülekezet lelkipásztora.

TEMETÉS

Április 30-án a gyászoló család gyászában osztozva kísértük utolsó utjára Opitz Jenőné, Busits Aranka egyháztagunkat, a szeretett nagyanyát, anyát, anyóست, testvért és rokont, aki április 29-én, 69 éves korában

hunyt el.

A templomi gyászistentiszteleti könyörgést harangszóval május 3-án tartottuk a család és rokonság jelenlétében. Vigasztalást a Jézus ígérétevel kívánunk a családnak: "Én vagyok a feltámadás és az élet, aki énbennem hisz, ha meghal is él."

Junius 11-én, csütörtökön bucsuztunk el Jeney Bálint hűségese egyháztagunktól, az este-i temetőben, aki 70 éves korában junius 10-én váratlanul elhunyt. Még vasárnap, 7-én részt vett az istentiszteleten. Hűségét, magyarság szeretetét szívünkben megőrizzük, a családot a feltámadás reménységével, Jézus ígérétevel biztatjuk: "Én élek, ti is élni fogtok".

A templomi gyászistentiszteleti könyörgést junius 21-én tartottuk a gyülekezet jelenlétében.

Sajnálattal vesszük tudomásul, hogy H. Kropatscheck német lelkész, a közös egyház Tanácsának elnöke június hó végeztével öt évi szolgálat után hazatér Németországba, de hálaival gondolunk szelid, mégis határozott egyéniségére, segítő készségére, egyházépítő buzgó munkájára. Kivánjuk, hogy feleségével, Barbara nt. asszonnyal s gyermekeivel együtt jó emlékeket vigyenek megukkal, s további szolgálataikon legyen Isten áldása.

— • —

Mi is örültünk annak, hogy a lett gyülekezet május 17-én rendezett évi "verbend"-ja, tavaszi vására nagy sikerrel zárult. A gyülekezeti vásár jó alkalom arra is, hogy a gyülekezet tagjai, s a testvérgyülekezetek hívei találkozhassanak, s elmélyítsék a testvéri közösséget.

— • —

A német gyülekezet nagy ifjusági találkozója volt a június 14-i "Jungschar". A fiatalok százai jöttek össze, s töltötték együtt az Ige mellett és szabad foglalkozásban a napot.

— • —

A spanyol gyülekezet június 14-én rendezte meg évi barátság találkozóját, az "Amistad" napot. A gyakorlat az, hogy a gyülekezetek egymás találkozóit támogatják. Ezt a megkezdődött nyaralások ellenére ebben az évben is igyekeztünk jelenlétünkkel dokumentálni, mint a létszám szerint legkisebb gyülekezet missziói vállalkozását segítve.

MELEG HANGU levelet kaptunk Clevelandból: Brachna Gábor ny. főesperes és felesége emlékeztek meg a gyülekezet Szolgálatában töltött időről és az itt tapasztalt "melegségről". szeretetük, fáradozásuk elevenen élnek emlékeinkben, s őket ez uton is, hálás szeretettel köszöntjük. "Csak arcra, nem szivre nézve szakasztattunk el."

CONGREGACION HUNGARA

Apartado 68.360 Altamira

CARACAS 1062-A

Rev. George Pösfay
THE LUTHERAN WORLD FEDERATION
Route Ferney 150
CH-1211 GENEVE 20 70.30x 7966
Suiza

IMPRESOS
NO COMERCIALES

ORDINARIO

Istentiszteleink:

Caracas: Minden vasárnap d. e. 9-kor

Urvacsora: a hónap második vasárnapján.

Valencia: a hónap második vasárnapján d. u. 5-kor

Lelkészi iroda telefon száma: 33 73 52

Az üzenet szerkesztői: Dr. Domján János

Éva de Matute

Dr. Vladár Pál.

Az "Üzenet" művészi címlapját és a népművészeti iniciálé elemeket Cristina Matute de Iglesias rajzolta.

Orülnénk, ha hiveink-olvasóink megírnák, hogy jónak találták-e az "Üzenet" jelen számának szerkesztését, s azt is, hogy a következő számokban miről szeretnének olvasni.

A FELNÖTT FIATALOK RÉSZERE minden hónap első hétfőjén, este 7 órától találkozót tartunk. 18 évtől felfelé minden fiatalt várunk.

Lelkészi hivatal és templom címe: Prolongación 4a Av. con 3a Transversal de Altamira, Quinta "La Reforma", Urb. La Castellana, Caracas 1062-A

